

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΑ 50 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ (23.8.1950 - 23.8.2000)

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας αισθανόμενο την υποχρέωση να προγραμματίσει διάφορες εορταστικές εκδηλώσεις για τα 50 χρόνια ζωής και δράσης του Συλλόγου, αποφάσισε τις παρακάτω εκδηλώσεις.

Την 28η Μαΐου προγραμματίσε και πραγματοποίησε εκδήλωση των μελών του Συλλόγου στον Ιερό Ναό του Αγίου Αρτεμίου στο Παγκράτι.

Στη συνέχεια συγκεντρώθηκαν όλα τα μέλη στο κατάστημα του Γεωργίου Ι. Λειβαδίτη, όπου ο Σύλλογος προσέφερε καφέ και αναψυκτικά.

Στο χώρο αυτό και για την ίδια μέρα είχε προγραμματιστεί και Έκτακτη Γενική Συνέλευση, που συνεκάλεσε το Δ.Σ.

Λόγω έλλειψης απαρτίας δεν πάρθηκαν αποφάσεις, αλλά έγινε ευρύτατη συζήτηση πάνω στα θέματα της ημερήσιας διάταξης και πάνω στα θέματα των εκδηλώσεων, που προγραμματίζει να πραγματοποιήσει ο Σύλλογος το καλοκαίρι στο χωριό για τα 50 χρόνια του.

Απ' τη συζήτηση επαναβεβαιώθηκαν οι αποφάσεις της Τακτικής Γενικής Συνέλευσης.

Το πρόγραμμα δε των εκδηλώσεων, όπως το ανακοίνωσε ο Πρόεδρος του Δ.Σ. έχει ως εξής: Κυριακή πρωί της 20ης Αυγούστου.

1. Αρτοκλασία κατά τη θεία Λειτουργία.

2. Μνημόσυνο, μετά το πέρας της Λειτουργίας, υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των Ιδρυτών του Συλλόγου.

3. Αποκάλυψη πινακίδων σε δρόμους του χωριού, που φέρουν τα ονόματα επιφανών Νεοχωριτών, που προσέφεραν στο χωριό.

4. Καφές και αναψυκτικά σ' όλους τους χωριανούς εκ μέρους του Συλλόγου στην πλατεία.

Απόγευμα Κυριακής ώρα 7.

1. Εγκαίνια του Πνευματικού Κέντρου, που θα λειτουργήσει στο διδακτήριο του Δημοτικού Σχολείου.

2. Ομιλίες στην αίθουσα εκδηλώσεων για τη ζωή και τη δράση του Συλλόγου.

3. Απονομή τιμητικών διακρίσεων στους τρεις επιζώντες Ιδρυτές του Συλλόγου.

4. Απονομή τιμητικής διακρίσης στον πατέρα Ιωάννη Σαητό για την προσφορά του στο χωριό μας.

5. Εγκαίνια του Λαογραφικού Μουσείου, στο οποίο θα εκτεθούν διάφορα αντικείμενα, που συγκεντρώθηκαν και θα συγκεντρωθούν. Έκθεση φωτογραφικού υλικού, που αναφέρεται στη ζωή και τη δράση του Συλλόγου. Έκθεση φύλλων του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ».

6. Θα εκδοθούν αναμνηστικές πλακέτες. Θα προσπαθήσουμε να πραγματοποιήσουμε ό,τι το καλύτερο για να προβάσουμε τη ζωή και τη δράση του Συλλόγου μας. Ελπίζουμε να έχουμε την αμέριστη βοήθεια και συμπαράσταση όλων των μελών.

Δευτέρα 21 Αυγούστου στις 7 μ.μ.

Στην αίθουσα των εκδηλώσεων του Πολιτιστικού Κέντρου θα πραγματοποιηθεί εκδήλωση στη μνήμη των αιμνήστων: Αρχιμανδρίτη Χρήστου Μέρμηγκα και δασκάλου Χρήστου Παπανικολάου.

Το Δ.Σ.

Πάσχα στο χωριό

Πολύς ο κόσμος το Πάσχα στο χωριό. Κι ήταν ένας υπέροχος καιρός! Η φύση στα πασχαλινά της. Τ' ανθόνια στα μεράκια τους.

Κατανυκτικές και οι ακολουθίες των Παθών και της Ανάστασης στην εκκλησία.

Χαλασμός απ' τα πυροτεχνήματα τη νύκτα της Λαμπρής. Ο ουρανός έβρεχε πολύχρωμα αστέρια. Τύφλα στο Millennium του Αβραμόπουλου. Η ατμόσφαιρα μύριζε λιβάνι και μπαρούτι. Με δυσκολία ακούσαμε το «Χριστός ανέστη».

Κι εκείνο το χρυσοστομικό «νποτεύσαντες και μη νποτεύσαντες ευφράνθητε σήμερον»..., βρήκε την έκφρασή του την αυγή.

Ο μόσχος... ή μάλλον τ' αρνιά και τα κατσίκια ήτανε πολλά, τετράπαχα και νόστιμα. Γέμισε η καινούργια ψισταριά απ' άκρη σ' άκρη.

Το μεσημέρι στο πασχαλινό τραπέζι παρακαθήσαμε πάνω από 70 χωριανοί.

Μετά το φαγητό ακολούθησε γλέντι και χορός. Πρώτος και καλύτερος ο κυρ Αλέκος.

Είπαμε απολυτά και μαζωκτά, όπως τον παλιό καλό καιρό και κράτησ' ο χορός μέχρι τις 6, που σήμανε η καμπάνα για την Ακολουθία της «Αγάπης».

Κι εκεί, μπροστά στην Παναγιά, μεγάλοι και μικροί, γυναίκες κι άντρες, δώσαμε το φιλή της Αναστάσεως.

Αξέχαστο θα μείνει αυτό το Πάσχα!

Υ.Γ. Ένα μεγάλο «μπράβο» στους δύο Κωστάδες (Μάλλιο και Καραγιάννη) για τον τέλειο συντονισμό, από το ψήσιμο ως το πασχαλινό τραπέζι και το γλέντι.

Τη Δευτέρα του Πάσχα «τα...είχαν» οι Γιωργάδες. Γιορτάζανε το όνομά τους!

Με μια τρανή παρέα (ήμασταν πάνω από 10 άτομα και δεν ήταν η μοναδική) πήγαμε για «χρόνια πολλά». Περάσαμε απ' όλους τους Γιωργάδες, για να τους ευχηθούμε.

Όλοι μας δέχονταν με ζεστασιά και καλοσύνη και έκαναν το παν για να μας περιποιηθούν και να μας ευχαριστήσουν. Στενοχωριόταν, όταν αρκούμασταν σ' ένα ποτό μονάχα και δε δοκιμάζαμε τα όντως εκλεκτά γλυκά, που μας σερβίριζαν.

Τι να σας πω... Τα ζήλευα!

Μα πόσα να φάει κανένας, που... «σέρνεται και ζάχαρο»;

(Συνέχεια στη σελίδα 5)

ΕΚΛΟΓΙΚΑ

Τα αποτελέσματα των εκλογών της 9ης Απριλίου 2000 στο χωριό μας είχαν ως εξής:

Ψήφισαν 148.	Έλαβαν..
N.Δ.	77
ΠΑΣΟΚ	55
ΔΗΚΚΙ	5
ΚΚΕ	2
Μ.Α. ΚΚΕ	1
Λευκά	2
Άκυρα	6

ΜΗΝΥΜΑΤΟΦΟΡΑ ΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΑ

τα ημερολόγια της εκκλησίας του χωριού και του Δήμου Πλατάνου

Στη γιορτή της πίττας του Συλλόγου Νεοχωριτών Αθηνών, μοιράστηκαν δύο ωραία Ημερολόγια του Νέου Έτους 2000 και της Νέας χιλιετίας. Πρόκειται για τα Ημερολόγια της Εκκλησίας του χωριού και του Δήμου Πλατάνου, τα οποία είναι εντυπωσιακά, επιμελημένα, μηνυματοφόρα και το καθένα έχει τη δική του εμφάνιση και συμβολικότητα. Η παρουσίαση των Ημερολογίων θα αρχίσει από της Εκκλησίας.

Α. Το Ημερολόγιο της Εκκλησίας

Είναι ένα μονόφυλλο κρεμαστό ημερολόγιο. Στο μπροστινό μέρος και προς τα πάνω υπάρχει η εικόνα της Κοίμησης της Θεοτόκου της Εκκλησίας του χωριού, στο μέσον εμφανίζεται μερική άποψη της εκκλησίας με το πέτρινο ψηλό καμπαναριό και στο κάτω μέρος βρίσκεται ο Θρησκευτικός Ημεροδείκτης με απολυτικά Αγίων σε κάθε φυλλαράκι. Το σχέδιο γύρω γύρω του Ημερολογίου, μοιάζει με το σχέδιο της ωραίας πύλης της εκκλησίας του χωριού.

Στην πίσω μεριά του Ημερολογίου ο εφημέριος πρωτοπρεσβύτερος π. Νικόλαος Μασγάλας, απευθύνει ευχές προς τους ενορίτες - χωριανούς για τον καινούργιο χρόνο κι εύχεται να τους φέρει και πάλι αρωγούς για την ολοκλήρωση του έργου της εκκλησίας. Η εκκλησία αυτή στήθηκε μεγαλοπρεπώς, χάριν στη δική τους θυσία. Το ημερολόγιο αυτό στέλνει ένα κάλεσμα, που απευθύνεται στην ευαίσθητη θρησκευτικότητα των απανταχού Νεοχωριτών και υπενθυμίζει ότι σ' αυτή την εκκλησία βαπτίστηκαν, παντρεύτηκαν και πρωτοεκκλησιάστηκαν πολλοί Νεχωριτίτες και είναι θαμμένοι παππούδες, βάβες, ή και γονείς και συγγενείς αρκετών χωριανών και γιαυτό το ενδιαφέρον και ο νους να στρέφεται σ' αυτή.

Το ημερολόγιο αυτό ήρθε στα σπίτια των απανταχού Νεοχωριτών, ως μηνύτορας των υποχρεώσεών τους και να μη ξεχνούν ότι «μακάριοι οι αγαπώντες την ευπρέπεια του οίκου του Θεού».

Για τους ξενητεμένους Νεχωριτίτες, το ημερολόγιο φέρνει κοντά τους την εκκλησία του χωριού, ώστε να είναι παρούσα στην καθημερινή τους ζωή και να προσεύχονται στην Παναγιά, απ' όπου και να βρίσκονται.

Β. Το ημερολόγιο του Δήμου Πλατάνου

Είναι ένα πολύφυλλο κρεμαστό Ημερολόγιο τοίχου.

Στο 1ο φύλλο του ημερολογίου υπάρχουν συγκεντρωτικά μερικές απόψεις των 12 χωριών, που απαρτίζουν το Δήμο.

Στο 2ο φύλλο υπάρχει ένα ρομαντικό λογοτεχνικό και καλογραμμένο οδοιπορικό, που ξεκινάει από τα όρια του Δήμου, όπως ανεβοκατεβαίνει κανείς τους φειδωτούς δρόμους των περιοχών των χωριών, αρχίζοντας από το «Παταμάκι» Κότσαλος και διερχόμενο από όλα τα πανέμορφα χωριά του Δήμου, όπως από το Αχλαδόκαστρο (Αρτοτίβα), τη Χόμορη, τον Πλάτανο, το Χάνι Λιόλου, τον Άγιο Δημήτριο, τον Εύηνο ή Φειδαρη, την Περδικόβρυση, την Κλεπά, το Νεχώρι, την Αράχωβα, το δενδροχώρι, (Τέρνοβα) και φθάνοντας στο Λειβαδάκι. Κάτω από το οδοιπορικό αυτό, αναφέρεται σαν υπογράφων τον Δημοτικό Συμβούλιο, ως εξής:

Κωλέττας Λ., Δήμαρχος, Παπακώστας Β., Αντιδήμαρχος, Ζήσιμος Β., Πρόεδρος Δημοτ. Συμβουλίου και τα λοιπά μέλη, Βασιλόπουλος Β., Δρόσος Α., Θεοφάνης Γ., Καραγιάννης Χ., Παπακώστας Α., Πελέκης Δ., Σικόλας Χ., Στάικος Γ., Χαντζής Α.

Τα επόμενα φύλλα του ημερολογίου είναι αφιερωμένα στους 12 μήνες του έτους 2000, ως ακολούθως:

1) Το 1ο φύλλο είναι ο μήνας Ιανουάριος αφιερωμένος στον Πλάτανο - μερική άποψη, τιμής ένεκεν, στο κέντρο του Δήμου (έδρα Δήμου).

Στα επόμενα φύλλα ακολουθούν κατ' αλφαβητική σειρά, τα υπόλοιπα χωριά του Δήμου.

2) Το 2ο φύλλο είναι ο μήνας Φεβρουάριος αφιερωμένος στον Άγιο Δημήτριο.

3) Το 3ο φύλλο είναι ο μή-

(Συνέχεια στη σελίδα 2)

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΜΑΣ ΘΕΛΕΙ ΒΟΗΘΕΙΑ

Είναι γνωστό ότι στην Εκκλησία του χωριού μας από το περασμένο φθινόπωρο άρχισαν εργασίες στήριξης, ενίσχυσης και εξωραϊσμού. Ήδη έγινε τσιμεντένια θωράκιση με τη μέθοδο Γκανάι και σύντομα θα αρχίσει το κτίσιμο ολόκληρης της Εκκλησίας με πέτρα πελεκητή.

Οι μέχρι τώρα δαπάνες έχουν καλυφθεί κατά ένα σημαντικό ποσοστό και σ' αυτό συνέβαλαν γενναιοδωρες προσφορές. Για τη συνέχιση και ολοκλήρωση του έργου απαιτούνται πρόσθετα ποσά. Γίνεται έκκληση σ' όλους τους Νεχωριτίτες οπουδήποτε και αν βρίσκονται να συνεισφέρουν. Το έργο πρέπει να ολοκληρωθεί ώστε η Εκκλησία μας να είναι ασφαλής και εξωραϊσμένη και γι' αυτό καλούμαστε όλοι να βοηθήσουμε.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να καταθέτουν χρήματα για τον παραπάνω σκοπό και στο Σύλλογο Νεχωριτών Αθηνών.

Για το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος Ιερέας
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΣΓΑΛΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας, αποφάσισε να πραγματοποιήσει λαχειοφόρο αγορά στις 23 Αυγούστου στο χωριό.

Παρακαλούμε, όσοι συγχωριανοί μας μπορούν να προσφέρουν δώρα, να τα παραδώσουν σε κάποιο από τα μέλη του Διοικ. Συμβουλίου ή στο κατάστημα Ιωάννου Δημ. Μάλλιου, Χαρίλ. Τρικούπη 7-11 στην Αθήνα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

• Το ζεύγος Αθανασ. Μπούπουκα και Μαρίας Γιάνναρη απέκτησαν το πρώτο τους παιδί, ένα χαριτωμένο αγοράκι.

Να ζήσει το νεογέννητο.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

• Ο Δημήτρης Καραγιάννης βάπτισε το αγοράκι του Θανάση και της Λίτσας Λειβαδίτη και το ονόμασε Παναγιώτη.

• Ο Παναγιώτης Παπαγιωργόπουλος βάπτισε το αγοράκι του Δημητρίου και της Φλώρας Βίτσα και το ονόμασε Παναγιώτη.

• Η Αθηνά Κλάδου βάπτισε το αγοράκι του ζεύγους Δημήτρη και Χάιδως Φωτεινοπούλου και το ονόμασε Ιωάννη.

• Ο Παναγιώτης και η Θεώνη Αθανασούλη βάπτισαν το αγοράκι του Νικολάου και της Αικατερίνης Παπαλάμπρου και το ονόμασαν Ιωάννη.

• Ο Αθανάσιος και η Μαριάννα Λειβαδίτη, βάπτισαν το κοριτσάκι του Νικολάου και της Αικατερίνης Παπαλάμπρου και το ονόμασαν Αθηνά.

Να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΓΑΜΟΙ

• Στις 10 Ιουνίου στην Αθήνα έγιναν οι γάμοι της Παρασκευής Κων. Καραμέτα (το γένος Παρασκευής Ν. Λειβαδίτη) και του Νικολάου Σώμου.

• Στις 10 Ιουνίου στον Ιερό Ναό των Αγίων Αναργύρων της Ηλιούπολης έγιναν οι γάμοι του Γεωργίου Β. Συρσίρη και της Ράνιας Πετρογιαννάκη.

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Κων/νος Αντ. Φλέγκας.

• Πέθανε στην Πάτρα και κηδεύτηκε στο χωριό ο Ιωάννης Αν. Καρανδρίκας.

• Πέθανε στο Αγρίνιο και κηδεύτηκε στο χωριό η Τασία Κ. Παπουτσή.

Συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

Στη μνήμη των γονιών

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Έκδοση Συλλόγου Νεχωριτών Ναυπακτίας

★★★

Εκδότης

ΚΩΝ. Γ. ΜΑΝΤΗΣ

Σειρήνων 33

Βύρωνας 162 32

Τηλ.: 76.45.280

★★★

Ηλεκτρονική σελ/ση - Εκτύπωση

ΖΟΥΜΠΟΥΛΗΣ ΔΗΜ.

Γερανίου 7 - 2ος όροφος

Τηλ. - Fax: 52.38.107

★★★

Τεχνικός σύμβουλος

Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ

Αγισσιλάου 20 - Αθήνα

Τηλ.: 52.36.835

Κοινωνικά

του Γεωργίου και Ελένης Ντούζου και των πεθερικών του Ιωάννη και Ειρήνης Γιαννάκου, αφιερώνει ο Γρηγόριος Ντούζος το χρόνο και τον κόπο, που διέθεσε, για να σχεδιάσει και να κατασκευάσει το τέμπλο του ναού της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, που έκτισαν οι χωριανοί μας της Αμερικής στο Πάρκο του Συλλόγου τους.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΤΑΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Μ. ΚΑΛΑΘΑΣ

Έφυγε από κοντά μας ένας φιλήσυχος και χρήσιμος άνθρωπος, ο ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΛΑΘΑΣ.

Όπου τον συναντούσαμε, στο μαγαζί του, στην πλατεία, παντού, ήταν καλοσυνάτος, πρόθυμος και πάντα εξυπηρετικός.

Συνέχισε την παράδοση του παππού και του πατέρα του στην αγνότητα και καλосύνη.

Είμαι βέβαιος ότι η παράδοση συνεχίζεται με τα υπέροχα παιδιά του.

Φίλε Νίκο, αιωνία σου η μνήμη. Π.Β.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ευχαριστούμε θερμά όλους τους συγγενείς μας, τους Νεχωρίτες και τους φίλους, που μας συμπαραστάθηκαν καθ' οιονδήποτε τρόπο στον πρόωρο και άδικο χαμό του συζύγου, γιού, πατέρα, παππού και αδελφού μας ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΛΑΘΑ.

Η σύζυγος: Βασιλική Η μητέρα: Κυρήνη

Τα παιδιά: Μιχάλης και Ειρήνη, Δημήτρης και Ιωάννης, Αριστείδης και Γλυκερία Πανάγου, Αποστόλης και Μάνθα Πεταρούδα.

Τα εγγόνια: Τα αδέρφια: Κώστας και Αλεξία Καλαθά, Θανάσης και Δήμητρα Καλαθά, Γιάννης και Ελένη Καλαθά, Αντώνης και Πάνυ Καλαθά, Γεώργιος και Λαμπρινή Καλαθά, Μαρία και Κώστας Πέτα.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Η Αικατερίνη Σπυρ. Πλάκα ύστερα από επιτυχείς εξετάσεις, διορίστηκε στην Τράπεζα Πειραιώς.

Συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία.

ΥΠΗΡΕΤΕΙ

ΤΗ ΘΗΤΕΙΑ ΤΟΥ

Παρουσιάστηκε να υπηρετήσει τη στρατιωτική του θητεία ο Αντώνιος Στεφ. Ασημακάκης.

Καλός φαντάρος.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

Η οικογένεια Παύλου Βλάχου προσέφερε στο Σύλλογό μας και στη μνήμη:

1. ΝΙΚΟΛΑΟΥ Μ. ΚΑΛΑΘΑ δρχ. 10.000

2. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΣΙΝΤΖΕΛΗ » 10.000

3. ΙΩΑΝΝΗ ΚΑΡΑΝΔΡΙΚΑ » 10.000

• Ο Γεώργιος Φούρλας στη μνήμη ΙΩΑΝΝΗ ΚΑ-

PANΔΡΙΚΑ προσέφερε στο Σύλλογό μας δρχ. 10.000.

• Η οικογένεια Παντελή Μέρμηγκα στη μνήμη ΙΩΑΝΝΗ ΚΑΡΑΝΔΡΙΚΑ προσέφερε στο Σύλλογό μας δρχ. 10.000.

• Ο Αλέκος και η Μάνθα Αθανασοπούλου στη μνήμη ΙΩΑΝΝΗ ΚΑΡΑΝΔΡΙΚΑ προσέφεραν στο Σύλλογό μας δρχ. 10.000.

• Η Μαγδαληνή Αλπογιάννη-Πλατάκου προσέφερε στο Σύλλογό μας 5.000 δρχ. στη μνήμη ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΛΛΙΟΥ.

• Η Μαρία Χρ. Αλπογιάννη προσέφερε στο Σύλλογό μας 30 δολάρια στη μνήμη ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΛΛΙΟΥ.

• Στη μνήμη ΝΙΚΟΛΑΟΥ Μ. ΚΑΛΑΘΑ προσέφεραν στο Σύλλογό μας 20.000 δρχ.

Η σύζυγός του Βασιλική Τα παιδιά του, Μιχαήλ και Ειρήνη Δημήτριος και Ιωάννης Γλυκερία και Αριστείδης Πανάγος Μάνθα και Αποστόλης Πεταρούδας Τα εγγόνια

• Η οικογένεια Χρήστου Λειβαδίτη προσέφερε στο Σύλλογό μας 5.000 δρχ. στη μνήμη ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΛΑΘΑ.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Νικόλαος Καραμέτας (το γ. Παρ. Λειβαδίτη) δρχ. 10.000

Αλέκος Καραμέτας (το γ. Παρ. Λειβαδίτη) » 10.000

ΑΠΟ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

	Δρχ.
Γεώργιος Κουβελάς	30.000
Νικόλαος Μαζιάς	5.000
Αναστάσιος Παπαγεωργίου	5.000
Παναγιώτα Ζαρκάδα	5.000
Απόστολος Φούρλας	5.000
Νικόλαος Πελέκης	5.000
Δημήτριος Λυμπερίης	5.000
Απόστολος Κρανιάς	5.000
Γεώργιος Κ. Λειβαδίτης	10.000
Ανδρέας Καρανδρίκας	5.000
Αικατερίνη Βενετάκη	5.000
Αθανάσιος Ευθ. Πλάκας	10.000
Οικ. Μαγδαληνής Σακαρέλλου	5.000
Παναγιώτα Τζαχρήστου	5.000
Ιωάννης Τσώλης	5.000
Ελένη Καπράνη (το γ. Ι. Τσώλη)	5.000
Όλγα και Βασίλειος Μπούρας	
Νατάσα Παπαδοπούλου	9.000
Θεόδωρος Κασιώτης	10.000
Κική Ντούζου-Χατζηνικολάου	5.000
Μαρία Σ. Καραδήμα	5.000

ΑΠ' ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Κων/νος Απ. Γιάνναρης Δολ. 100

Κων/νος Μπουραζέρης 30

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ

• Γεώργιος Χαρμαντζής δρχ. 5.000

• Ελένη Λειβαδίτη στη μνήμη του συζύγου της δρχ. 5.000

• Τασία Τσουράπα στη μνήμη του νονού της Γεωργ. Μάλλιου δρχ. 5.000

• Στη μνήμη του Νικολάου Μ. Καλαθά, η σύζυγός του: Βασιλική. Τα παιδιά

του: Μιχαήλ και Ειρήνη, Δημήτριος και Ιωάννης, Γλυκερία και Αριστείδης Πανάγος, Μάνθα και Αποστόλης Πεταρούδας, Τα εγγόνια δρχ. 20.000.

• Ο Αχιλλέας Αντωνίου στη μνήμη του πολυαγαπημένου φίλου του Νικολάου Μ. Καλαθά δρχ. 20.000.

• Ο Φώτης και η Ειρήνη Μέμμου στη μνήμη των γονέων τους Κων/νου και Αναστασίας Μέμμου δρχ. 20.000.

• Η οικογένεια Μαγδαληνής Σακαρέλλου στη μνήμη του συζύγου και πατέρα Ιωάννου Σακαρέλλου δρχ.

5.000.

• Η Παναγιώτα Τζαχρήστου στη μνήμη των Ελευθερίου - Αναστασίας και Αθανασίου Τζαχρήστου και Ιωάννου Σακαρέλλου δρχ. 5.000.

• Αλέξανδρος και Νένα Φλώρου δρχ. 50.000

• Κώστας και Πέγκυ Φλώρου δρχ. 25.000

• Γιώργος και Βάλια Φλώρου δρχ. 25.000

• Κων/νος Μάντης δρχ. 30.000

• Ο Σύλλογος Νεχωριτών Ναυπακτίας Α' δόση δρχ. 300.000.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Η ποιητική συλλογή του Γιώργου Στ. Μάντη «ΧΩΡΙΚΑ ΟΙΔΑΤΑ», πωλείται στο βιβλιοπωλείο του κ. Πιτσιλού, οδός Σοφοκλέους 4 Αθήνα.

Τα ημερολόγια της εκκλησίας του χωριού και του Δήμου Πλατάνου

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

νας Μάρτιος αφιερωμένος στην Αράχωβα.

4) Το 4ο φύλλο είναι ο μήνας Απρίλιος αφιερωμένος στο Αχλαδόκαστρο (Αρτοτίβα).

5) Το 5ο φύλλο είναι ο μήνας Μάιος αφιερωμένος στο Δενδροχώρι (Τέρνοβα).

6) Το 6ο φύλλο είναι ο μήνας Ιούνιος αφιερωμένος στην Καστανιά.

7) Το 7ο φύλλο είναι ο μήνας Ιούλιος αφιερωμένος στην Κλεπά.

8) Το 8ο φύλλο είναι ο μήνας Αύγουστος αφιερωμένος στο Λειβαδάκι (Αβώρανη).

9) Το 9ο φύλλο είναι ο μήνας Σεπτέμβριος αφιερωμένος στο Νεχώρι.

10) Το 10ο φύλλο είναι ο μήνας Οκτώβριος αφιερωμένος στην Περδικόβρυση (Σινίστα).

11) Το 11ο φύλλο είναι ο μήνας Νοέμβριος, αφιερωμένος στην Περίστα.

12) Το 12ο φύλλο είναι ο μήνας Δεκέμβριος, αφιερωμένος στη Χόμορη.

Έγινε ότι καλύτερο μπορούσε να γίνει από πλευράς Δήμου, για να αναδείξει και προβάλλει τα χωριά τα πανέμορφα, που τον συγκροτούν.

Να αναδείξει τη φύση και την ειδυλλιακή ζωή της υπαίθρου, μακριά από την οχλοβοή, ηχορύπανση, και ρυπα-

ρή ζωή των πόλεων.

Είναι αλήθεια, ότι η φύση επεδαιψίλευσε τα χωριά του Δήμου Πλατάνου, με πλούσιες φυσικές ομορφιές, αλλά υπάρχουν ένα σωρό άλλα προβλήματα και ελλείψεις, που τους δυσκολεύουν τη ζωή. Γιαυτό πρέπει να ευαισθητοποιηθούν οι αρμόδιοι της Πολιτείας, για να βοηθήσουν τα χωριά αυτά να αντιμετωπίσουν τα προβλήματά τους, και να δουν καλύτερες μέρες και ανετώτερο αύριο. Δεν φθάνει οι κάτοικοι των χωριών αυτών να ζουν «κατά φύσιν», πρέπει να απολαμβάνουν και τα άλλα αγαθά του Πολιτισμού, μέσα στην καθαρή και μυρωμένη ατμόσφαιρά τους.

Ο Δήμος προσπαθεί, ως στηρίζουν τις προσπάθειές του, οι αρμόδιοι της Πολιτείας. Το έργο του Εύηνου επιβάλλει περισσότερη προσοχή.

Το Ημερολόγιο μετέφερε σε όλους τους πατριώτες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό (Αμερική, Αυστραλία, Καναδά κλπ.) τα πανέμορφα χωριά, ώστε να τα νοιώθουν κοντά τους, κάθε στιγμή.

Αξίζουν έπαινοι και στους δύο ανωτέρω φορείς για τα ωραία ημερολόγια τους.

Οι αποδέκτες των παραπάνω μηνυμάτων, να μην ολιγωρήσουν.

Ν. Μπαζιώνης

Λίγα ζητώ να ευτυχίσω

Δε χρειάζομαι πολλά να ευτυχίσω, την καρδιά μου με χαρά να τη γεμίσω. Λίγα πράγματα εμένα με χορταίνουν, τις αισθήσεις μου ξυπνάνε κι ανασαίνουν.

Δε χρειάζομαι πολλά να ευτυχίσω όλο τον κόσμο δίπλα μου έχω άμα θελήσω. Η ψυχή μου αγαλλίαση μεγάλη νιώθει, την αγάπη απ' την καρδιά μου αν θα δώσει.

Ένα χαμόγελο μου είναι αρκετό, του άρρωστου που βρίσκει υγεία, το «ευχαριστώ», το κοίταγμα με κατανόηση απ' το παιδί, τα όμορφα λουλούδια που έχει το κλαδί.

Η ευτυχία στην προσπάθεια που βάζω, ένα ποίημα που με στόμφο το διαβάζω, είν' αρκετά για να γεμίσουν την ψυχή μου, η ηρεμία κι η απόλαυση είναι δική μου.

Κική Ντούζου - Χατζηνικολάου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Απευθύνομαι προς τους λογοτέχνες Νεχωρίτες, όσους επιθυμούν, όσους γράφουν και παράγουν πνευματικό έργο, όπως συμμετάσχουν στην Τηλεοπτική Εκπομπή μου «Ένα Βήμα στον Πολιτισμό».

Είναι μια δίωρη εκπομπή στο ΚΑΝΑΛΙ 40, όπου, κάθε Τρίτη 7-9 φιλοξενώ και τους ανάλογους καλεσμένους του είδους, αλλά και ανθρώπους με προσωπικό ενδιαφέρον για τα κοινά και τον πολιτισμό.

Στην εκπομπή είμαι συνεργάτης του δικηγόρου Γ. Δέπου, που την παρουσίαζε καθώς και του ΚΑΝΑΛΙΟΥ 40 του Βασίλη Λεβέντη.

Επίσης για τον ξενιτεμένο Νεχωρίτη, θα ήθελα να είχα και τη συμπαράσταση κάποιου αντιπροσώπου εάν υπάρχει. Απευθύνω δε ιδιαίτερη πρόσκληση στον αγαπητό κ. Κων/νο Λιάζη, εάν βρεθεί στην Ελλάδα μέσα στους καλοκαιρινούς μήνες, από Ιούνιο μέχρι Σεπτέμβριο και μπορεί, να έρθει σ' αυτή την εκπομπή με δείγματα δουλειάς του και για αμεσότερη επικοινωνία μαζί μου (ισχύει για όλους όσους επιθυμούν) στα τηλέφωνα: 9706966 και 0932040677.

Πιστεύω πως έτσι, θα δείξουμε και τη δική μας πνευματική ταυτότητα μέσα στο χώρο.

ΒΑΣΩ ΚΟΥΒΕΛΑ

ΤΟ ΝΕΧΩΡΙ ΠΗΓΗ ΕΜΠΝΕΥΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΜΟΓΕΝΗ Κ. ΛΙΑΖΗ

Με αφορμή την επιστολή της Βάσως Κ. Κουβελά, της οποίας το περιεχόμενο προσηγορεύω, θα ήθελα κι εγώ να σημειώσω λίγα λόγια για τον ομογενή Κ. Λιάζη, ο οποίος από τη μακρινή Αμερική, σκέφτεται κάθε ώρα και στιγμή το χωριό, το Νεχώρι, το οποίο έχει κλείσει μέσα στα τρίαβρα της καρδιάς του. Η υπερχειλή αγάπη για το χωριό, τον εμπνέει και τον κάνει ποιητή και νοσταλγό του χωριού.

Όταν συναντήσει Νεχωρίτη επισκέπτη από την Ελλάδα στην Αμερική, αμέσως θα τον ρωτήσει, τι κάνουν οι Νεχωρίτες του χωριού, της Αθήνας, του Αγρινίου, της Πάτρας, της Λαμίας, της Ναυπάκτου, του Θέρμου κλπ. και πώς πάνε τα έργα στο χωριό και στη γύρω περιοχή.

Στην Αμερική προσπαθεί να συσπειρώνει, να ενώνει και να ενημερώνει το Νεχωρίτικο στοιχείο, για ευχάριστα και δυσάρεστα νέα, που αφορούν το χωριό και προσπαθεί να προσφέρει ότι μπορεί, μαζί με τους άλλους ομογενείς, όπως ο Πρόεδρος και τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου Νεοχωριτών Αμερικής και άλλων γνωστών συγχωριανών, που αγαπάνε το χωριό και τους Νεοχωρίτες και έρχονται αρωγοί στις ανάγκες του χωριού.

Παρά τη μεγάλη χιλιομετρική απόσταση, που χωρίζει την Αμερική από το χωριό, το χωριό για τον Κ. Λιάζη, αποτελεί Μούσα, για τα ποιήματά του και τα άλλα πεζά γραφόμενά του.

N.M.

ΜΑΡΙΑ ΚΛΕΩΒ. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ

Η Μαρία Κλ. Χατζηνικολάου (το γ. Βασιλ. Ντούζου), που είναι καθηγήτρια χορού και χορογράφος και διδάσκει λατινοαμερικάνικους χορούς στο Αθηναϊκό Δημοτικό Θέατρο, συνεχίζει τις μεγάλες της επιτυχίες.

Με τους μαθητές του Δήμου της Αθήνας και τη χορευτική της ομάδα διοργάνωσε στις 16/12/99 μεγάλη χορευτική βραδιά με τίτλο «Χορευτική Πανδεσία Νο 2» για τις Χριστουγεννιάτικες εκδηλώσεις του Δήμου και τις εορταστικές εκδηλώσεις για την αλλαγή της καινούργιας χιλιετίας.

Η παράσταση ήταν μοναδική, είχε μεγάλη επιτυχία και άφησε άριστες εντυπώσεις.

Την 31 Δεβρίου 1999 η Μαρία πάλι με τη χορευτική ομάδα της πήγε να γενική υπεύθυνη του εορταστικού προγράμματος (στο χορευτικό μέρος) στο Δήμο της Κηφισιάς, μαζί με τις «Μποέμισσες», που είχαν το μουσικό πρόγραμμα α-ναλάβει.

Πάλι η επιτυχία ήταν μεγάλη, γιατί η Μαρία ξέρει να μαγεύει με το δικό της τρόπο όλους τους θεατές, αφού οι παραστάσεις της έχουν τέλεια παρουσίαση και από τις στολές της και από τη διδασκαλία και τις χορογραφίες της έως και τις μουσικές επιλογές της.

Ακόμα εμφανίστηκε με τους χορευτές της σε εορταστικά προγράμματα της τηλεόρασης και συγκεκριμένα στην ΕΡΤ1, στον Antena και το Tele City, αυτό το εξάμνο και έγραψαν τα κολακευτικότερα σχόλια μεγάλες αθηναϊκές εφημερίδες.

Τέλος, εντός του 2000 η Μαρία θα μεταβεί πάλι με την ομάδα της στο Μόναχο, όπου ε-ξελέχθη κατόπιν επιλογής, για να λάβει μέρος σε μεγάλη καλλιτεχνική διοργάνωση Ελληνο-γερμανική, που ετοιμάζει ο Σύλλογος Ιστορίας - Τέχνης και Λόγου.

Της ευχόμαστε καλή επιτυχία και της εκφράζουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια.

Ο Εισαγγελεύς και ο βλάσφημος

26 Ιουλίου 1963.

Βρισκόμαστε στο Παλιό-νέχωρο για να γιορτάσουμε την Αγία Παρασκευή.

Φύγαμε πρωί - πρωί με τ' αυτοκίνητο του Θόδωρου Καρέτσου.

Μετά τη λειτουργία πήγαμε «στο χάνι του Μπαζιώ-νη», όπως το λέγαμε παλιά.

Εκεί μας υποδέχτηκε με καλοσύνη ο Σπύρος. Είχε βάλει από νωρίς την κασα-ρόλα στη φωτιά, για να ζε-σταίνει το νερό κι αυτός με δύο μπρίκια έφκιανε καφέ-δες και κερνούσε όσους α-πό τους χωριανούς πηγαί-ναν για να τον χαιρετίσουν και να του ευχηθούν «χρό-νια πολλά».

Καθένας που τέλειωνε τον καφέ του, γύριζε το φλι-ντζάνι του ανάποδα κι ο Σπύρος, μεταξύ σοβαρού κι αστείου, του έλεγε τη μοίρα και το ριζικό του. Κοίταξε και το δικό του το φλιντζάνι και αποφάνθηκε:

– Έχεις, μεγάλο δρόμο να διαβείς, μεγάλος άνθρωπος σε καρτερεί, μεγάλη πόρτα θα διαβείς, μα πάλι χαρού-μενος θα ξαναβγείς.

Γελάσαμε με τις «προφη-τείες» του και πήγαμε στον ίσκιο στα πλάνια κι αρχίσα-με τα μεζεδάκια, τα κοκορέ-σια, τα ψητά. Ανακατέψαμε τα τσίπουρα με τα κρασιά, δοκιμάζοντας όλες τις τα-μουζάνες.

Απ' το πολύ πιστό έγινε τύ-φλα στο μεθύσι.

Ήρθε η ώρα, που έπρεπε να φύγουμε για το χωριό κι εγώ δε μπορούσα να στα-θώ.

Με πήραν σηκωτό και εί-δαν κι έπαθαν όσο να με πάνε στ' αυτοκίνητο.

Εγώ όλην αυτήν την ώρα βλαστημούσα κι έβριζα θε-ούς και δαίμονες, χωρίς να ξέρω τι μου έφταιγε.

Μ' ανέβασαν στο αυτοκί-νητο. Μα ήταν αδύνατο για να σταθώ. Γι' αυτό και ο Κα-ρέτσος σταμάτησε στον ψη-λό Σταυρό και μ' έδεσαν στις μπάρες της καρότσας μ' ένα καναβίδι. Σε όλη τη διαδρομή πήγαινε το βρισί-δι σύννεφο.

Κάποτε φτάσαμε στο χω-ριό.

Κατεβήκαμε και ήπιαμε καφέ στου Γιάννη του Πα-νάγου. Με τον καφέ μου πέ-ρασε και το μεθύσι. Ήπια κάμποσα ακόμα τσίπουρα, έφαγα και ξεράθηκα ως το πρωί. Πρωί - πρωί χτύπησε η πρώτη η καμπάνα. Ήταν του Αγίου Παντελεήμονα. Έπρεπε να πάω στην εκκλη-σία, γιατί ήμουν ψάλτης, βλέπετε.

Είχα ακόμα πονοκέφαλό. Κατέβηκα στην πλατεία, έ-βαλα το κεφάλι μου κάτω α-πό τη βρύση, για να μ' αφή-σει ο κεφαλόπονος, ετοιμά-στηκα και πήγα στην εκκλη-σία.

Εκείνη την ώρα δεν ήταν ακόμα κόσμος. Δύο τρεις γριούλες ήταν όλες κι όλες κι ο Γιάννης ο Φτερούγας,

που διάβαζε τον εξάψαλμο.

Μπήκα στο ιερό να πω κα-λημέρα στους παπάδες (Παπαχρήστο και Παπαγιάν-νη).

Δεν πρόλαβα να τους κα-λημερίσω κι αρχίζει τις κα-τσάδες ο Παπαχρήστος, που είχε μάθει τα χθεσινά μου κατορθώματα.

Το τι μου έλαψε δε λέγε-ται!

Ζήτησα συγχώρεση και πήγα στο ψαλτήρι.

Ήρθαν κι οι άλλοι οι ψαλ-τάδες, Πλάκας, Χολέβας, Παπαχρήστου και ξελει-τουργήσαμε τους παπάδες.

Το γεγονός ξεχάστηκε κι εγώ συνέχισα τη δουλειά του υλοτόμου.

Όπου λαβαίνω κάποια μέ-ρα ειδοποίηση από τον υπο-μοίραχο Πλατάνου, δε θυ-μάμαι τ' όνομά του, ότι στις τάδε του μηνός, να βρίσκο-μαι στο γραφείο της Κοινό-τητας.

Τη συγκεκριμένη ημερο-μηνία ήρθε στο χωριό ο υ-πομοίραρχος, άνοιξε ένα γράμμα κι άρχισε να διαβά-ζει.

Κατηγορίες ένα σωρό.

Ήταν μια ανώνυμη επι-στολή προς τον εισαγγελέα Μεσολογγίου, σταλμένη και σφραγισμένη απ' τη Δερβέ-κιστα (Ανάληψη) κι έλεγε πως βλαστήμησα τα Θεία.

Λέω στον Υπομοίραρχο:

– Και πώς βασίζεστε σ' α-νώνυμη επιστολή;

– Βασίζομαι, γιατί προτεί-νει μάρτυρες. Και μου δια-βάει τους μάρτυρες, που ήρθαν κι αυτοί να καταθέ-σουν. Ήταν ο Κ. Πλάκας, ο Σ. Χολέβας, η Καλλιόπη Λα-ζοδήμου και ο Θ. Καρέτσος.

Αφού υπογράψαμε τα α-νακριτικά χαρτιά, μας χαι-ρέτισε ευγενικά και έφυγε. Δεν καταδέχτηκε ούτε καφέ να του προσφέρουμε.

Τον έβγαλα ως τον Αι - Γιώργη και πάει για Αράχω-βα. Σταθμάρχης τότε στην Αράχωβα ήταν ο Λάζαρος Σκιαδάς. Τον ειδοποίησα ότι του κάνει αιφνιδιασμό ο προϊστάμενός του.

Ήρθε ο Σεπτέμβριος.

Να σου και λαβαίνουμε τις κλήσεις για τη δικάσιμο. Το δικαστήριο γινότανε στη Ναύπακτο. Τηλεφώνησα στο δικηγόρο Αντώνη Πα-νταζή, ύστερα από μεσολά-βηση του Συμβολαιογρά-φου Αντώνη Μαργαρίτη ή Μακαρίτη.

Μου λέει ο δικηγόρος, ότι στην έδρα θα είναι εισαγγε-λέας ο Δελαπόρτας, που «είναι φίδι κολοβό».

Εμένα με ζώσανε τα φί-δια.

Πηγαίνουμε στη Ναύπα-κτο.

Η πρώτη δίκη ήταν η δική μου.

Κατηγορία: Βλασφημία κατά των θείων.

Τη δίκη παρακολουθούσε ο Αντ. Φλέγκας, ο Κώστας Βλάχος κι η Χριστιανική Ορ-γάνωση Ναυπάκτου.

Άρχισε η δίκη. Πρώτος μάρτυρας ο Σ. Χολέβας, κι ακολουθούν ο Κώστας Πλά-κας, η Καλλιόπη Λαζοδήμου κι ο Θ. Καρέτσος. Όλοι κα-τάθεσαν πως ήμουν μεθυ-σμένος και δεν ήξερα τι έ-λεγα και τι έκανα.

«Αφού τον δέσαμε, κύριοι δικαστές στα παραπέτια της καρότσας για να μη σκοτωθεί, ώσπου να πάμε στο χωριό», είπε ένας από τους μάρτυρες.

Εισαγγελέας στον κατη-γορούμενο:

– Για σήκω, κατηγορούμε-νε, τί σου 'καναν τα θεία και τα 'βαλες μαζί τους;

Κατηγορούμενος:

– Κύριε Εισαγγελέα και κύριοι δικαστές. Ήμартон εις τον ουρανόν και ενώπιόν σας. Παρέβην τους θείους και ανθρωπίνους Νόμους. Όμως ήμουν μεθυσμένος. Έκανα τέτοιο μεθύσι, που δεν καταλάβαινα τι έλεγα.

Έκανα όμως κι άλλο α-μάρτημα, κύριοι δικαστές. Παρέβην, αυτό που έλεγε ο Παύλος προς τους Κορινθί-ους: «και μη μεθύσκεσθε οί-νω, εν ω εστίν ασωτία». Πα-ρέβην κι αυτή την εντολή.

– Και πού το ξέρεις, κατη-γορούμενε, τι έλεγε ο Παύ-λος προς τους Κορινθίους;

– Έχω 24 χρόνια ψάλτης στο χωριό μου, κύριε εισαγ-γελέα κι απ' τα πολλά που διάβασα, κάτι απόμεινε και στο μυαλό μου.

– Και πώς τις έλεγες τις βλασφημίες; Ψαλτά ή δια-βαστά; Άιντε, κατηγορού-μενε, και με κατάφερες. Σε απαλλάσσω λόγω βαθείας μεταμέλειας. Πήγαινε στο καλό και πρόσεχε άλλη φο-ρά...

Σα βγήκαμε από το δικα-στήριο, μου λέει ο δικηγο-ρος.

– Μπράβο, Κώστα, σε συγχαίρω για την ωραία α-πολογία σου.

Μάλιστα δε μου πήρε και λεφτά. Ήμασταν, βλέπετε κι οι δύο κομματάρχες του μα-καρίτη του Ιντζέ.

Είδατε που βγήκανε αλη-θινές οι προφητείες του Μπαζιώνη;

ΚΩΝ. ΛΙΑΖΗΣ

Διαβάζετε

ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Είναι δική σας

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Με το σύνθημά μας «Δώστε αίμα» καλούμε όσους Νε-χωρίτες μπορούν –και μπορούνε πολλοί– να προσφέ-ρουν αίμα στην Τράπεζά μας που έχουμε ανοίξει στο Νοσοκομείο Παιδων «Αγλαΐα Κυριακού».

Η τράπεζα Αίματος λειτουργεί πρωί και απόγευμα.

Ελπίζουμε ότι αυτή η έκκληση θα τύχει ανταποκρίσε-ως, διότι όλες οι προηγούμενες εκκλήσεις δεν έτυχον α-νταποκρίσεως.

ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

«Μια στο καρφί και μια στο πέταλο»

Μιά φορά κι έναν καιρό, ήταν μία μικρή χώρα στη Γη, με αρχαίες ρίζες και πλούσια ιστορία. Με μεγαλοϋτοίκες πολιτείες και μικρά γραφικότητα χωριουδάκια.

Ο χρόνος γι' αυτήν τη χώρα κυλούσε τόσο καλή όσο και δύσκολα, γιατί βρισκόταν σε μια συνεχή άμυνα εξαιτίας της μοναδικά μοναδικής γεωγραφικής της θέσης. Ήταν πάνω ακριβώς στο σταυροδρόμι των πολιτισμών της Γης.

Όλες σχεδόν οι άλλες γειτονικές χώρες και μη, τη ζήλευσαν και ήθελαν να είναι αυτές σ' αυτήν την πλεονεκτική θέση. Ένας μόνο τρόπος υπήρχε γι' αυτές. Έπρεπε να την κατακτήσουν.

Συνεχείς και αλληλεπληρούς επιχειρήσεις έφεραν κάποτε αυτό το μαύρο αποτέλεσμα.

Ήρθαν δισεκατοί καιροί και βάρβαροι κατακτητές την πάτησαν, τη σκλάβωσαν, την έσβησαν από τους χάρτες εκείνης της εποχής.

Τα μαύρα αυτά χρόνια, της σκλαβιάς κυλούσαν αβάσταχτα και ο γηγενής πληθυσμός της (ο λαός της), αποδεκατιζόταν μέρα με τη μέρα από την απάνθρωπα σκληρή έως εξοντωτική αντιμετώπιση των κατακτητών. Τότε, κάποιοι κάτοικοι κάποιων πόλεων και χωριών δεν άντεξαν τη σκλαβιά (τη δουλιά) και έφυγαν για να επιζήσουν στα ψηλά βουνά, σε δύσβατα μέρη, ελεύθερα όπως αυτοί ήθελαν και ήξεραν.

Εκεί έφτιαξαν καινούριες κοινωνίες με ελεύθερους νεοσύστατους οικισμούς (χωριά), μέσα στη σκλαβωμένη χώρα. Ένα τέτοιο χωριό είναι και το Νεοχώρι (το νέο χωριό), έτσι το ονόμασαν οι αδούλωτοι κάτοικοί του.

Όμως οι κατακτητές κι εκεί τους βρήκαν και με επιδρομές θέλησαν να τους υποδουλώσουν.

Αναγκάστηκαν λοιπόν οι αδούλωτοι νεοχωρικοί (οι Νεοχωρίτες) να το εγκαταλείψουν, να βρουν άλλη τονόπο να ζήσουν ελεύθερα. Βρήκαν λοιπόν καταληληλότερο μέρος, προφυλαγμένο ανάμεσα στα βουνά, μα με ένα μειονέκτημα. Υπήρχε ένα αδιέξοδο. Στα νώτα του νέου τόπου ορθώνονταν ένα απότομο, κακοτράχαλο, άγρια απροσπέλαστο βραχοβούνι. Δεν είχαν όμως άλλη επιλογή, δεν υπήρχε άλλη διέξοδος. Έτσι εγκαταστάθηκαν εκεί. Έδωσαν το όνομα Νεοχώρι στο νέο τους χωριό και το παλιό το ονόμασαν Παλιονέχωρο (παλιά Νεοχώρι).

Όλα όμως εξακολουθούσαν να είναι εις βάρος τους, γιατί κι εκεί τους βρήκαν οι κατακτητές κι άρχισαν πάλι τις επιδρομές τους.

Τότε ήταν που είχε αρχίσει και η επανάσταση σ' όλη τη

χώρα.

Οι άνδρες του χωριού στρατολογήθηκαν εθελοντικά στον ιερό αγώνα και έφυγαν για να πράξουν το καθήκον τους. Πίσω στο χωριό έμειναν οι γέροντες και τα γυναικόπαιδα. Είχαν πάρει όμως την απόφαση να μην αφήσουν τον τόπο τους ποτέ πια, να μην ξεριζωθούν ποτέ ξανά οι αδούλωτοι εναπομείναντες χωρικοί. Ο επιπλέον λόγος ήταν το ότι έπρεπε να υπάρχει σημείο συνάντησης μετά τον αγώνα με τους αγαπημένους μαχητές της Λευτεριάς.

Αυτοί που έμειναν πίσω, έδιναν το δικό τους αγώνα ενάντια, στις επιδρομές των κατακτητών.

Μοναδικό τότε καταφύγιο αντίστασης του άμαχου πληθυσμού στάθηκε το απότομο, κακοτράχαλο βραχοβούνι. Εκεί κρύβονταν για να γλιτώσουν, μέσα από μονοπάτια, που μόνο τα αγριοκάτσικα ήξεραν. Εκεί που κανείς δεν μπορούσε να τους βρει, εκεί που κανείς δεν μπορούσε να τους κυνηγήσει, γιατί οι παγίδες του βουνού ήταν πολλές, εκεί που οι ήχοι των πετάλων των αλδών των κατακτητών ειδοποιούσαν τους αδούλωτους πολιορκημένους, εκεί

πού τα πέταλα των αλδών των κατακτητών έπρεπε να έχουν καρφιά για να μην γλιστρούν στα βράχια και καταβαραθρώνονταν, εκεί που κάθε πυροβολισμός έφερνε την κατολήσθηση (πράγμα που δε συνέφερε κανέναν, γιατί κινδύνευαν όλοι να σκοτωθούν). Έτσι λοιπόν οι κατακτητές όσο και αν προσπαθούσαν χτυπούσαν μια στο καρφί και μια στο πέταλο. Δηλαδή, να μην ήξεραν το πού βρίσκονταν οι αδούλωτοι χωρικοί, αφού δεν τους έβρισκαν στο χωριό, δεν μπορούσαν όμως να τους σκλαβώσουν.

Ο καιρός περνούσε δυσκολότατα, με την υπομονή την επιμονή και την θέληση στα όρια της απόγνωσης. Δεν το έβαλαν κάτω. Πίστεψαν στην ιδέα της Λευτεριάς και δεν έπεσαν έξω.

Ξημέρωσε. Η πολυπόθητη Ελευθερία απλώθηκε φωτεινή στη χώρα τους. Οι κατακτητές διώχθηκαν μετά από άνισο αριθμητικά αγώνα και οι αγωνιστές γύρισαν στον τόπο τους. Όχι όμως όλοι καθώς ο πόλεμος έχει και τις θυσίες του. Γύρισαν και οι Νεοχωρί-

τες αγωνιστές στο χωριό τους. Η ζωή με ούριο πηλόν άνεμο πήρε τον δρόμο της Ειρηνικά, δημιουργικά, αδεφφικά, με ήθος και με αξιοπρέπεια όπως ήξεραν από τα παλιά, τα αρχαία χρόνια των προγόνων τους.

Έτσι έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Το σωτήριο βραχοβούνι στα νώτα του χωριού τους το ονόμασαν Καρφοπεταλιά για 3 λόγους

1) Γιατί οι κατακτητές έπρεπε να έχουν καρφιά στα πέταλα των αλδών τους ώστε να καρφώνονται στα βράχια και να μην γλιστρούν στα βράχια του βουνού.

2) Γιατί τους κατακτητές κατά τις επιδρομές τους τους κάρφωναν (τους πρόδιδαν) τα πέταλα των αλδών τους, πού χτυπούσαν στις πέτρες του βουνού και παρέμενε κρυμμένος (προφυλαγμένος) ο άμαχος αδούλωτος πληθυσμός και

3) Γιατί αυτό το βραχοβούνι καρφοπεταλίωσε τους αδούλωτους χωρικούς στον ζωντανό αυτό τόπο, στον τόπο τους πιά, ώστε να μπορούν να σύρουν το άρμα της Λευτεριάς και της Ειρήνης στους δρόμους της Γης.

Γεώργιος Στεφάνου Μάντης

ΕΝΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΣ ΓΑΜΟΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Η Αναστασία και ο Σωτήρης κάτοικοι Αμερικής αποφάσισαν να παντρευτούν και το σπουδαιότερο είναι ότι αποφάσισαν να παντρευτούν στο γραφικό χωριό.

Αποφάσισαν και προγραμματίσαν να παντρευτούν στις 21.8.99, παραμονές πανηγυριού στο χωριό, με τα πατροπαράδοτα ήθη και έθιμα αυτού.

Καλεσμένοι στο γάμο τους όλοι οι χωριανοί ανεξαιρέτα και οι παραθεριστές που βρίσκονταν στο χωριό 'κείνες τις μέρες.

Έτσι τη βδομάδα του γάμου οργάνωσαν τις εθιμικές εκδηλώσεις, που έκαναν τα παλιά χρόνια στο χωριό.

Την Τετάρτη το βράδυ έγιναν σε συγγενικό σπίτι της νύφης τα λεγόμενα προζύμια, στα οποία ήταν καλεσμένοι όλοι οι χωριανοί.

Μικρά παιδιά με τις οδηγίες μεγαλύτερων ανάπιασαν προζύμια για τα ψωμιά και τις κουλούρες του γάμου. Τα παιδιά που ανάπιασαν τα προζύμια, φίλησαν με λεπτά και γλυκά. Στη βραδινή αυτή εκδήλωση προσήλθαν σχεδόν όλοι οι χωριανοί και οι παραθεριστές. Οι συγγενείς της νύφης, θείες και ξαδέλφες, σερβίρισαν όλους τους παρεβρεθέντες, με ποικιλία γλυκών, δίπλες και διάφορα αναψυκτικά.

Την Παρασκευή το πρωί μαζεύτηκαν γυναίκες και κορίτσια στην πλατεία του χωριού και πήγαν στο δάσος και φορτώθηκαν ξύλα στην

πλάτη, με τριχιές και περπατώντας δημοσιά δημοσιά και τραγουδώντας, με επικεφαλής το φλάμπουρο με το φλαμπουριάρη έφθασαν στην πλατεία.

Το φλάμπουρο ήταν από κορφή μικρού έλατου, στολισμένο με μήλα, ρόδια, μαντζουράνες, τριαντάφυλλα, ορτανσίες και κίτρινο μαντήλι.

Μετά το σταύρωμα της νύφης και του γαμπρού, το φλάμπουρο στήθηκε σε εμφανές σημείο του μπαλκονιού του σπιτιού της νύφης.

Οι γυναίκες και τα κορίτσια ξεφορτώθηκαν από τα ξύλα, εκεί όπου θα μαγειρεύαν τα φαγητά του γάμου (στιφάδο, ψητό κ.λπ.) και άρχισαν το χορό, με τραγούδια, στο κέντρο της πλατείας. Το βράδυ έγινε τραπέζι στην πλατεία, για τις γυναίκες, τα κορίτσια και όσους βοήθησαν στα ξύλα.

Το Σάββατο το απόγευμα έγινε ο γάμος, τα στέφανα, η κορυφαία στιγμή της βδομάδας του γάμου.

Ο γαμπρός, συνοδευόμενος από συγγενείς, φίλους και δημοτικά τραγούδια, ξεκίνησε για την εκκλησία από άλλο δρόμο, που θα πήγαινε η νύφη. Έφθασε στην εκκλησία και περίμενε τη νύφη.

Η νύφη ακολούθησε τον κεντρικό δημόσιο δρόμο από την Πλατεία για την εκκλησία, συνοδευόμενη από τον πατέρα της, τ' αδέρφια της, τους λοιπούς συγγενείς και όργανα.

Το μυστήριο του γάμου τελέστηκε στο προαύλιο της εκκλησίας, σε μια ατμόσφαιρα χαράς και συγκίνησης. Στο μυστήριο συμμετείχαν οι ιερείς Παπανίκος, Παπαγιάννης Σαλτός, Παπαγιώργης Δασκαλάκης από Αμερική και Παπαγιώργης από Καρπενήσι.

Ακολούθησαν οι ευχές στα νύμφα από όλους τους καλεσμένους και επέστρεψαν όλοι στην πλατεία του χωριού, για το μεγάλο γαμήλιο τραπέζι.

Όταν η νύφη ήρθε στην πλατεία του χωριού, ανέβηκε στο πάλκο των οργανοπαιχτών και πέταξε μήλα και κομμάτια κουλούρας, προς όλους τους συγκεντρωμένους.

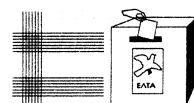
Μετά στρώθηκαν όλοι στα τραπέζια και έφαγαν τις νόστιμες ποικιλίες των φαγητών και γλέντησαν και χόρεψαν παραδοσιακά.

Μπράβο στα παιδιά για την απόφασή τους αυτή να παντρευτούν στο χωριό, με παραδοσιακό χρώμα, ενώ είναι κάτοικοι Αμερικής.

Επίσης πρέπει να αναφερθεί ότι ο Γιάννης και η Βασιλική έκαναν ανάλογο παραδοσιακό γάμο στο χωριό, το καλοκαίρι του '99 και αξίζουν συγχαρητήρια για την αξιόπαινη αυτή απόφασή τους.

Και οι δύο αυτοί γάμοι που έγιναν το περασμένο καλοκαίρι στο χωριό, αποτελούν καλό παράδειγμα της μίμησης.

N.M.

Επιστολή

προς τα Μέλη μας

Λάβαμε και δημοσιεύουμε την παρακάτω επιστολή:

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ
ΣΕΙΡΗΝΩΝ 33 - 162 31 ΒΥΡΩΝΑΣ - ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 76.45.280 - Αριθ. Πρωτ. 441

Αθήνα 15.5.2000

Προς

Όλους τους συγχωριανούς μας

Αγαπητοί Συγχωριανοί,
Φέτος ο Σύλλογός μας συμπληρώνει 50 χρόνια δημιουργικής ζωής (23.8.50 - 23.8.00).

Με την ευκαιρία αυτή το Διοικητικό Συμβούλιο έχει προγραμματίσει διάφορες εορταστικές εκδηλώσεις (δημοσιεύονται σε άλλη στήλη).

Η πρώτη από τις εκδηλώσεις αυτές είναι ο εκκλησιασμός, που θα πραγματοποιηθεί στις 28.5.00 στον Ιερό Ναό του Αγίου Αρτεμίου στο Παγκράτι.

Θα ακολουθήσει Έκτακτη Γενική Συνέλευση.

Σας γνωρίζουμε ακόμη ότι το κτίριο του Δημοτικού Σχολείου στο χωριό, παραχωρήθηκε από το Δήμαρχο Πλατάνου κ. Κωλέττα στο Σύλλογό μας, για τη δημιουργία Πολιτιστικού Κέντρου.

Έτσι η αριστερή αίθουσα (καθώς μπαίνουμε), θα χρησιμοποιηθεί ως αίθουσα εκδηλώσεων και η δεξιά ως Λαογραφικό Μουσείο, στο οποίο θα εκτίθενται διάφορα αντικείμενα, που χρησιμοποιούσαν οι χωριανοί μας προ του 1940 και αφορούσαν στην οικοσκευή, την ενδυμασία, στην επαγγελματική τους ζωή κ.τ.λ.

Έχουμε συγκεντρώσει αρκετά τέτοια αντικείμενα. Ζητούμε και τη δική σας βοήθεια για τον πλουτισμό του.

Κάθε αντικείμενο θα φέρει καρτέλλα με το όνομα του δωρητή.

Προβλέπουμε φέτος το καλοκαίρι να λειτουργήσει το Μουσείο από τις 15 ως τις 25 Αυγούστου.

Παρακαλούμε όλους τους χωριανούς μας, όπου κι αν βρίσκονται, να βοηθήσουν στην προσπάθεια αυτή. Κάθε χωριανός μας, που έχει να προσφέρει κάποιο αντικείμενο, ας έρθει σε επαφή με κάποιο από τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, που ακολουθούν.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς

Το ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Κων/νος Μάντης Πρόεδρος τηλ. 7237557
Μαρία Π. Βλάχου Αντιπρόεδρος » 6749608
Κική Φούρλα Γ. Γραμματέας » 7213151
Γεώργιος Καλαθάς » 0634-48334
Γεώργιος Κ. Μάντης » 7251163
Ιωάννης Αθ. Μάλλιος » 3229667 & 5053422
Γεώργιος Ι. Λειβαδίτης » 7650318 & 7518266

Ολα τ' «αρσενικά» ονόματα τα γιόρταζαν στο χωριό παλιά. Γυναίκες δε γιόρταζαν ποτέ.

Απ' την παραμονή ακόμα της γιορτής ετοιμάζαν το σπίτι, έβραζαν στάρι για «σπερνό», κάστανά για τον κόσμο κι ετοιμάζαν ό,τι άλλο χρειαζόταν για την άλλη μέρα της γιορτής.

Και, όταν το βράδυ βάραινε η καμπάνα για τον Εσπερινό, πήγαιναν στην εκκλησιά «τ' ανάμα», τη λειτουργία και το «σπερνό» φτιαγμένο με ζάχαρη, ξεφλουδισμένα μύγδαλα, ροιδόσπυρα, κοκκόσιες, άσπρη σταφίδα, σταφυλόραγες και άλλα «πασμαούδια».

Μαύρη σταφίδα δεν έβαναν ποτέ σε γιορτινό σιτάρι.

Αυτή έμπαινε στα μνημόσυνα μονάχα.

Τα πιάτα με το «σπερνό» τ' απίθωναν αράδα αράδα μπροστά στο τέμπλο απ' τη μεριά της Παναγιάς.

Από το άλλο μέρος, μπροστά απ' την εικόνα του Χριστού, τοποθετούσαν τα μνημόσυνα.

Η θέση, που έπαιρνε το κάθε πιάτο στην αράδα, ήταν ανάλογη με την κοινωνική θέση και οικονομική επιφάνεια του εορτάζοντα κι όχι με τη σειρά προσέλευσης στην εκκλησία.

Όσοι ήταν από «μεγάλα τζάκια» τα έβραζαν μπροστά.

Οι άλλοι, οι παρακατιανοί, η φτωχολογιά να πούμε, τα έβαναν στην αράδα παραπέρα.

Κι αν τόλμαγε καμιά νοικοκυρά να τ' απιθώσει πιο μπροστά, «αμπώχνοντας κι αμπώχνοντας» το έφταναν στην άκρη.

Όταν απόλαγε ο Εσπερινός, διάβαζε ο παπάς τα πιάτα: «Ο πάντα τελεσφορήσας τω λόγω Σου...». Και βγαίνοντας από την εκκλησία, μετά το «Δί' ευχών...», τα ευλογούσε λέγοντας:

«Πρεσβείαις του Αγίου εις έτη πολλά» και έπαιρνε απ' το καθένα πιάτο κι ένα πλόχερο.

Το υπόλοιπο σιτάρι το μοίραζαν στα παιδάκια, που κάθονταν στο πεζουλάκι της αυλής.

Πάει τώρα κι αυτό, το 'φαγε ο ...εξωραϊσμός.

Άντρες δεν πήγαιναν στον Εσπερινό. Εξαίρεση έκαναν στις γιορτές με τα πολλά σπερνά. Σαν τ' Αϊ-Γιαννιού, να πούμε, που ήταν οι Γιάννηδες «σαν τα ...γαϊδούρια», με το σ'μπάθιο.

«Να πάνε όμως και του Σωτήρα ή τ' Αϊ-Παντελεήμο-

Με την ευκαιρία της γιορτής του Αγίου Γεωργίου και τις επισκέψεις μας στα σπίτια τους «για τα χρόνια πολλά», ας θυμηθούμε πως γιόρταζαν στο χωριό παλιά την ονομαστική τους εορτή.

να για δυο κ'ταλιές σπιρνό; Δεν άξιζε τον κόπο»...

Ανήμερα της γιορτής, σηκώνεταν νυχτούλια η νοικοκυρά να ετοιμάσει το τραπέζι, να «κ'μανταρίσ'» το σπίτι, γιατί απολώντας η εκκλησία, τλάκωναν οι παρέες για τα «χρόνια πολλά» και δεν προλάβαινε να φτιάσει τίποτα.

Έστρωναν στο τραπέζι το πιο καλό τραπεζομάνητλο και πάνω σ' αυτό «άπλωνε» τα πιάτα με τα «χρονοπολλύδια».

Πολύ παλιότερα ακόμα τα 'βάζαν απάνω στο σουφρά.

Συναγινίζονταν, που λέτε, οι νοικοκυρές το ποιά θα έχει τα περισσότερα τα πιάτα στο τραπέζι.

Κι έβλεπε: στάρι βρασμένο κι ομορφοστολισμένο (με μύγδαλα ξεφλουδισμένα, με κοκκόσιες, με ροιδόσπυρα, με σταφίδα, με σταφυλόραγες, με ζάχαρη και με κουφέτα), κάστανά βραστά, κοκκόσιες, τσοπέλες, σκουμαΐδες, μήλα, αμύγδαλα, σταφύλια, από αυτά που είχαν κρεμασμένα στο ταβάνι, τηγανίτες..., να είναι απλωμένα στο τραπέζι.

Κι αν ήταν άνοιξη, είχαν και πιάτο με το χλωροτύρι.

Κι αν η γιορτή έπεφτε τις μέρες της Λαμπρής, σαν τ' Αϊ-Γεωργίου να πούμε, δεν έλειπαν τα κόκκινα τ' αυγά.

Παλιότερα δεν έφκιαναν γλυκό. Άλλωστε τι χρειαζόταν μπροστά στα τόσα τα «καλούδια»;

Λέω παλιότερα, γιατί τώρα σερβίρεται γλυκό. «Ένα ξερό γλυκό και όξω απ' τ' μπόρτα».

Τότε «τα χρόνια πολλά» ήτανε γλέντι και χαρά.

Έλεγαν: «Η τάδε νοικοκυρά φκιάνει καλές τ'γανίτες. Στο άλλο σπίτι θα βρούμε καλές τσιοπέλες. Στο παραπέρα έχει καλό κρασί...».

Αλήθεια, το κρασί τ' «αστόχησα»! Κι αυτό ήταν στο τραπέζι. Μέσα στην τσίτσα περίμενε τους επισκέπτες.

Και το ρακί; Παρόν κι αυτό μέσα στο ρακοπάουρο.

Σαν έστρωνε το τραπέζι η νοικοκυρά, έφκιανε τα «σπερνά», που πήγαινε στην εκκλησία. Ετοιμάζε δυο πιάτα, εκείνο που θα μοίραζε στον κόσμο και τ' άλλο για το «ύψωμα».

Το «ύψωμα», στα χρόνια

τα παλιά, το «σήκωνε» ο παπάς στην εκκλησιά.

Τώρα πηγαίνει στο σπίτι και «σηκώνει τα υψώματα». Γι' αυτό λέμε, «σηκώνει υψώματα» για όποιον πηγαίνει «μέσα στα σπίτια».

Βαρώντας η πρώτη καμπάνα όλα στο σπίτι ήταν έτοιμα.

Έτοιμη και η φαμελιά. Και ξεκινούσαν για την εκκλησία.

Στην εκκλησία η νοικοκυρά έφερνε το «σπερνό» και το 'βάζε μπροστά στην Παναγία.

Το άλλο πιάτο κι ό,τι άλλο χρειαζόταν για το «ύψωμα», (κρασί και λειτουργία) τα κράταγε μαζί της μέχρι να απολύσει η εκκλησία, δεμένη σε μπόλια κατακάθαρη.

Σα σκόλαγε η λειτουργία και διάβαζε ο παπάς τα «πιάτα», οι νοικοκυρές τα μοίραζαν στον κόσμο, που εύχονταν «χρόνια πολλά».

Το στάρι το μοίραζαν μ' ένα κουτάλι ή μ' ένα πιατελάκι, που έπαιρνε μαζί της η νοικοκυρά από το σπίτι.

Πολύ παλιότερα τα πράγματα ήτανε πιο απλοποιημένα. Δεν είχανε ενάγκη για κουτάλι. Καθένας έπαιρνε με το πλόχερο.

Επειδή το «σπερνό» το μοίραζαν πάντοτε οι γυναίκες και δεν ήτανε προεπουμένο να σερβιγιάνε ανάμεσα στους άντρες να δίνουνε σιτάρι, έπιαναν την αυλόπορτα της εκκλησίας και, ένας ένας που έβγαине και ήθελε, έπαιρνε κι από 'να πλόχερο.

Όσο να μοιραστούνε τα «σπερνά», «καταστάλ'ζε» και το ποτήρι ο παπάς και ήταν έτοιμος για τα «υψώματα».

Έβάζαν πάνω σ' ένα τραπέζι όσα πιάτα έπιανε και ο παπάς τα διάβαζε. Κι ύστερα τα υπόλοιπα.

Το πιάτο με το «ύψωμα», τη λειτουργία και το κρασί τα έφερναν πίσω στο σπίτι διαβασμένα και «προσκομισμένα».

Αυτά για τότε, που τα «υψώματα» διαβάζονταν στην εκκλησία.

Τώρα μετά την εκκλησία ο παπάς πηγαίνει στα σπίτια και «σηκώνει τα υψώματα».

Παίρνει ένα παιδάκι να του κρατάει το θυμιατό.

Τυχρό όποιο παιδί ακολουθάει τον παπά, γιατί φιλεύεται καλύτερα απ' τ' άλλα. Είναι ντροπή απ' τον παπά να μην το περιποιηθούν κι αυτό όπως τον ιερέα.

Χαρακτηριστικές ήταν οι ευχές που 'διναν στον παπά ανταποδίνοντας τις δικές του.

– Πρεσβείαις του Αγίου έτη πολλά, ευχόταν ο παπάς.

– Φκαριστούμι, παππούλη μ'! απαντούσαν.

Να χαίρισι τ' βασιλεία σ' κι τα ιεροπαιδιά σ'!

Μετά την εκκλησία άρχιζαν κι οι επισκέψεις. Πήγαιναν για τα «χρόνια πολλά», όπως συνήθιζαν να λένε.

Μέχρι το μεσημέρι πήγαιναν οι άντρες και τα λιανόπαιδα. Τ' απόγευμα έβγαίναν οι γυναίκες, γιατί μετά την εκκλησία αυτές είχαν δουλειές να κάμουν. Μαγείρεψε, πάχνιασε τα ζωντανά «παστρολόγα» τα μικρά, που καιρός για «χρόνια πολλά».

Τα παιδιά τα φίλευαν στην πόρτα πάντα.

Οι άντρες έφκιαναν παρέες κι έμπαιναν από γιορτάσι σε γιορτάσι.

Μπαίνοντας στο σπίτι έλεγαν «χρόνια πολλά» στη νοικοκυρά, που τους υποδεχότανε στην πόρτα και τράβαγαν για το νοντά, που ήταν στρωμένο το τραπέζι.

Στέκονταν ορθοί τριγύρω στο τραπέζι και τσιμπολογούσαν απ' όλα τα καλούδια.

Ύστερα έβαζε κρασί ένας απ' την παρέα ή ρακί, ανάλογα «από τι ήταν ο καθένας», εύχονταν «χρόνια πολλά» και έπιναν.

Πολύ παλιότερα ακόμα, έπιναν από την τσίτσα ή το ρακοπάουρο με την αράδα.

Η νοικοκυρά δεν ανακατώνεταν με το σερβίρισμα. Κάθεταν ορθή στην πόρτα, δέχεται τις ευχές και τήραγε να μη λείπει τίποτα απ' το

τραπέζι.

Όταν τελείωνε το κέρασμα, εύχονταν «από χρόνια πολλά» και πήγαιναν σε άλλο σπίτι.

Και γιόρταζαν όλα τα σπίτια, που είχαν το όνομα του Αγίου της ημέρας. Τόσο κι αν είχε πένθο κανένα σπίτι.

Ξέχασα μόνο να σας πω, ότι τα φλούδια από τα κάστανά και τις κοκκόσιες τα πέταγαν σε δρόμο πολυσύχναστο για να τ' «αδρασκέλανε» οι διαβάτες.

Πίστευαν πως, όσοι διαβάτες «αδρασκέλαγαν» τα τσόφλια, τόσα χρόνια θα ζούσε αυτός που γιόρταζε.

Στη γιορτή του νοικοκύρη έκαναν και τραπέζι μ' αρνιά ψητά, πίτες, τυριά και χίλια δυο καλούδια. Εδώ γιόρταζε ο αφέντης του σπιτιού –χρόνια πολλά τ'– ήταν καιρός για τσιγκουνιές; π.μ.

ΣΤΟ ΘΕΙΟ ΜΟΥ

Πριν η Άνοιξη μπει καλά καλά μας είπες «έχετε γειά».

Έφυγες για το ταξίδι το μακρινό,

που δεν έχει γυρισμό.

Άφησες πίσω σου γνωστούς, συγγενείς

με αμέτρητα χίλια ΓΙΑΤΙ!

Η οδύνη είναι μεγάλη,

το κενό αρκετό,

κι εγώ από τη μεριά μου ρωτώ

πως ν' αντικρίσω το χωριό!

Αναπολώ τις στιγμές

που εργάτρια ήμουν για σένα

τόσες φορές.

Με κάθε μου χαρά

γελούσες κι εσύ

και σε κάθε μου λύπη

έστεκες προσοχή!

Η έλλειψή σου

με γεμίζει λύπη πολλή,

πικραίνομαι στην ιδέα

πως δεν θα είσαι στο μαγαζί.

Προσευχήσου για μένα

εκεί που θα πας,

το σταυρό σου να κάνεις

πού και πού και για μας.

Ο Θεός να αναπαύσει

την ψυχή σου εκεί

που μόνο άνθρωποι αξίζει

να είναι καλοί.

Θα είσαι πάντα για μένα,

πρότυπο μέσα στο νου,

και η θύμησή σου

θα με ταξιδεύει αλλού·

εκεί που για πάντα

θα ζεις ταπεινά

και που με τον Θεό τη χάρη

θα βρεθούμε ξανά.

Αιωνία σου η μνήμη.

Με την αγάπη μου,

Παναγιώτα Α. Ασημάκη

Πάσχα στο χωριό

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

Κι είναι πολλοί, «ζωή να 'χουν» οι Γιωργάδες κι εμείς μας κάποιος ηλικίας.

Οι γυναίκες εφαρμόζαν άλλη τακτική, πο... συμφέρουσα και πρακτική:

– Ευχαριστώ, δε θα το φάω, χρυσά μου... Παχαίνουν, βλέπετε, τα γλυκά... Τύλα το κάνε στο καρτάκι μας κι επιμένεις τόσο...

Και το «τύλαγαν» με ευχαρίστηση. Και γέμισαν οι τσάντες μ' ασπρόμαρτα γεμάτα ραβάνες και μπακλαβάδες.

Ας είναι πολύχρονοι οι Γιωρ-

γάδες, θα ...τρώνε ως του χρόνου.

Άρρασε η εξωτερική επένδυση της εκκλησίας με λευκά πέτρα. Η μέχρι τώρα εργασία δείχνει πως, όταν ολοκληρωθεί το έργο, θα πρόκειται πραγματικά για τη δημιουργία ενός καλλιτεχνήματος, φτάνει να μη σταματήσουν οι εργασίες από έλλειψη χρημάτων. Και μια τέτοια εξέλιξη, θα οφείλεται σε όλους μας.

Άρχισαν οι πρώτες εργασίες για τη διάνοιξη της παραλλαγής του δρόμου απ' τα Ζιρέλια ως τη στέψη του φράγματος.

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ

Ο Σύλλογος βοηθά το χωριό, διατηρεί τη σύσφιξη των σχέσεων των απανταχού συγχωριανών, τρέχει στους ασθενείς, παρευρίσκεται σε ευχάριστες και δυσάρεστες περιπτώσεις των συγχωριανών και καλλιεργεί την αγάπη των Νεχωριτών.

Εάν πιστεύεις και συ στα ανωτέρω, γράψου μέλος του Συλλόγου σου, για ηθική και υλική συμπαράσταση. Ο Σύλλογος είναι πάντα κοντά στους Νεχωρίτες, ας έρθουν και αυτοί κοντά του.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Παρακαλούμε τα μέλη του Συλλόγου μας, τους Νεχωρίτες όπου κι αν διαμένουν, να μας τηλεφωνούν (τηλ. 72.37.557 - 76.45.280) και να μας ενημερώνουν για κοινωνικά θέματα και για πιθανή αλλαγή της διεύθυνσης κατοικίας τους.

Δεν είναι δυνατόν να είμαστε πλήρως ενημερωμένοι και στο χρόνο που πρέπει για τα κοινωνικά θέματα. Έτσι θα λείψουν και τα μικροπαράπονα που κάπου-κάπου ακούγονται.

ΤΑ 50 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ (1950 - 2000)

Στις 23 Αυγούστου του 1950 ιδρύθηκε από τους λίγους χωριανούς μας, που ζούσαν τότε στην Αθήνα, ο Σύλλογός μας. Φέτος στις 23 Αυγούστου συμπληρώνει 50 χρόνια δημιουργικής δράσης. Με την ευκαιρία αυτή θα θέλαμε να θυμηθούμε λίγα από τη δράση του (περισσότερα θα γραφούν στο εορταστικό φύλλο του ΝΕΧΩΡΙΤΗ το Σεπτέμβριο).

Δεν έκαμε θαύματα φυσικά ο Σύλλογός μας. Κατόρθωσε όμως να ενώσει όλους τους Νεχωρίτες κι έτσι δε χάθηκαν μέσα στη χοάνη των αστικών κέντρων, που κατέφυγαν για μια καλύτερη ζωή, αφήνοντας την άγονη περιοχή του χωριού μας.

Όμως πρέπει να τονίσουμε ότι η δράση του υπήρξε αξιόλογη και ξεπέρασε πολλές φορές και αυτές τις δυνατότητές του.

Με τις συνεστιάσεις, τους χορούς, τις εκδρομές, με έργα στο χωριό, την ενίσχυση των συγχωριανών μας, του σχολείου, όταν λειτουργούσε και της εκκλησίας, με τη συμμετοχή όλων στις χαρές και τις λύπες των συγχωριανών μας και ιδίως με την έκδοση της εφημερίδας «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ», ένωσε ψυχικά όλους τους χωριανούς μας, όπου κι αν βρίσκονταν, προσέφερε μεγάλες υπηρεσίες στο χωριό και τους χωριανούς.

Πολύπλευρο λοιπόν το έργο του και αξιόλογο. Γι' αυτό είναι απαραίτητο να κρατηθεί ο Σύλλογός μας στη ζωή και τη δράση και για τα επόμενα 50 χρόνια και γιατί όχι και για περισσότερα.

Για να συμβεί όμως αυτό, δεν πρέπει να αρνούμαστε την προσφορά στο Σύλλογό μας, που δυστυχώς αυτό συμβαίνει τελευταία.

Έχουμε ηθική υποχρέωση, στη μνήμη αυτών, που τον ίδρυσαν κι αυτών, που τον κράτησαν όρθιο και δραστήριο για 50 ολόκληρα χρόνια, να θυσιάσουμε κάτι από το χρόνο μας, για να διατηρηθεί

ο Σύλλογος.

Αυτοί που εργάστηκαν γι' αυτόν μέχρι σήμερα, το έκαναν από αγάπη στον άνθρωπο, το συγχωριανό, στο χωριό, ξεπερνώντας τα εμπόδια της οικογενειακής, της επαγγελματικής και κοινωνικής ζωής τους.

Το χωριό μας και όλα τα χωριά γενικότερα, αργοσβήνουν. Οι Σύλλογοι είναι εκείνοι που θα κρατήσουν την ιδέα του χωριού, την ιδέα του χωριανού. Κι εμείς είμαστε υποχρεωμένοι, μέσα από το

Σύλλογό μας, να κρατήσουμε τη ΝΕΧΩΡΙΤΙΚΗ ΙΔΕΑ.

Ας ελπίσουμε ότι όλοι θα θελήσουμε να εργαστούμε για τη συνέχιση του Συλλόγου και το καλό του χωριού μας.

Μια ιστορία 50 χρόνων δεν πρέπει να τη διαγράψουμε. Αντίθετα πρέπει να μας εμπνεύσει, για να δώσουμε νέα ώθηση στο έργο του, για να μπορέσουν τα παιδιά και τα εγγόνια μας να γιορτάσουν τα εκατό του χρόνια.

Το Δ.Σ.

Τα φωτΐκια του Νουνού και της Νουνάς

Φωτΐκια στο χωριό μας, λέγονταν τα ενδύματα που δώριζαν ο Νουνός (ή Νονός) και η Νουνά (ή Νονά), στα βαφτιστήρια τους (βαφτισιμιούς), για να τα πρωτοφορέσουν κατά τη γιορτή των φώτων, ίσως για να φωτιστούν.

Τα ρούχα αυτά ήταν συνήθως μικρά κουστουμάκια, ή χώρια παντελόνια, σακκάκια, πουκάμισα, πουλόβερ, ή παπούτσια και καλτσόκια, ή καπελάκια, ή φορεματάκια.

Μερικές νουνές, έπλεκαν με βελόνες τους, μάλιστα πουλόβερ, για τα βαφτιστήρια τους, ή μάλιστα τσουραπάκια, κατά την κατοχή (περίοδο φτώχειας).

Κατά το θεϊκό φωτΐκια λέγονταν τα ενδύματα, που χαρίζει στη γιορτή των φώτων, ο Νουνός, στο παιδί που βάπτισε.

Αυτά τα ρούχα τα χάριζαν στα βαφτιστήρια, πριν από τα φώτα σε παιδιά ηλικίας 3, 4, 5 ή 6 χρονών, για να τα πρωτοφορέσουν την ημέρα των φώτων, διότι η γιορτή των φώτων πολύ παλιά εθεωρείτο μεγάλη γιορτή, σαν το Πάσχα, ώστε στην περιοχή και στο χωριό, φορούσαν τα καινούρια ρούχα, ή παπούτσια, την ημέρα των φώτων, δηλ. των θεοφανείων.

Όσοι από μας γεννήθηκαν πριν από το 1940, θυμόμαστε

καλά τα φωτΐκια και ρωτάγαμε τα άλλα παιδιά, όταν είμασταν μικροί, αν ο Νουνός ή η Νουνά μας φωτΐκωσαν.

Όλα τα παιδιά ήθελαν τότε, ηλιούσιο Νουνό, για να τους φέρνουν καλά φωτΐκια και προτιμούσαν για Νουνό, το γιατρό, τον παππά ή το δάσκαλο του χωριού, ή κάποιον Αμερικάνο.

Οι ταξιδιώτες Νονοί, έφεραν τα φωτΐκια τους, από τις πόλεις που ταξίδευαν και δούλευαν.

Κατά προφορικές μαρτυρίες η συνήθεια αυτή με τα φωτΐκια, υπάρχει τουλάχιστον από το 1900 στο χωριό μας, δηλ. εδώ και 100 χρόνια.

Το χωριό, όπως πολλὰ χωριά και τα σπΐτια ερημώνουν και λιγοστοί κάτοικοι μένουν.

Το Σχολείο του χωριού σκόλασε για πάντα από έλλειψη παιδιών και θα χρησιμοποιηθεί πλέον για Λαογραφικό Μουσείο και εκδηλώσεις.

Γι' αυτό ποιός νουνός και σε ποιά παιδιά να δώσει τα φωτΐκια του.

Έχουμε όμως υποχρέωση να βαστάμε σαν ανάμνηση, ότι μπορούμε από τα περασμένα και τις παλιές συνήθειες του χωριού μας και αυτός είναι ο σκοπός του παρόντος μικρού αφιερώματος.

N.M.

ΤΑ 25 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΕΩΝ

Στις 6 Ιουνίου του 2000, στις 12.30 το μεσημέρι στο Ξενοδοχείο της Μεγάλης Βρεταννίας, έγινε εκδήλωση - παρουσίαση του έργου του Κέντρου Δηλητηριάσεων, που λειτουργεί στο Νοσοκομείο Παιδών «Παναγ. και Αγλαΐας Κυριακού».

Η εκδήλωση έγινε με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 25 χρόνων συνεχούς λειτουργίας του μοναδικού στη χώρα μας Κέντρου Δηλητηριάσεων.

Η ιδέα της δημιουργίας του Κέντρου ήταν του καθηγητή της Παιδιατρικής κ. Κ. Παπαδάτου.

Η υλοποίηση και η λειτουργία του ανήκει στο συγχωριανό μας Επίκουρο Καθηγητή Παιδιατρικής κ. Παύλο Βλάχο, ο οποίος το οργάνωσε και το διευθύνει όλα αυτά τα χρόνια.

Την εκδήλωση χαιρέτισαν: 1. Ο ιδρυτής και πρώτος Πρόεδρος του Κέντρου Δηλητηριάσεων Καθηγητής κ. Κ. Παπαδάτος.

2. Ο Ακαδημαϊκός και Γεν. Γραμματέας της Ακαδημίας Αθηνών, Καθηγητής κ. Ν. Ματσaniώτης.

3. Ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου Αθηνών Καθηγητής κ. Κ. Δημόπουλος.

4. Ο Πρόεδρος του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου κ. Εμμ. Καλοκαιρινός.

5. Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. του Νοσοκομείου Παιδών «Παναγ. και Αγλαΐας Κυριακού» κ. Διον. Χρυσικός.

6. Η Υφυπουργός Υγείας κ. Σπυράκη και

7. Η Εκπρόσωπος του Προσωπικού του Κέντρου Δηλητηριάσεων κ. Βάνα Παπαθανασίου.

Όλοι οι ομιλητές αναφέρθηκαν κολακευτικά στο Διευθυντή του Κέντρου κ. Παύλο Βλάχο και το προσωπικό.

Βασικός ομιλητής ήταν ο Διευθυντής του Κέντρου κ. Παύλος Βλάχος, ο οποίος αναφέρθηκε στην ίδρυση του Κέντρου, στα επιδημιολογικά στοιχεία των δηλητηριάσεων στη χώρα μας, στις παρεχόμενες υπηρεσίες του Κέντρου, την επιστημονική δραστηριότητα μέσα στην 25ετία.

Την εκδήλωση παρακολούθησαν Εκπρόσωποι Κρατικών Φορέων, Καθηγητές της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, γιατροί και πλήθος κόσμου.

Την παρακολούθησαν ακόμη και πολλοί Νεχωρίτες καλεσμένοι από το Δ/ντή του Κέντρου κ. Παύλο Βλάχο.

ΤΟ ΝΕΟ Δ.Σ. ΤΗΣ Ο.Σ.Υ.Ν.

Από τις αρχαιρεσίες της 16.4.2000 της Ο.Σ.Υ.Ν. προέκυψε το παρακάτω ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ:

Μούρτος Γεράσιμος Πρόεδρος
Δημαρά Δήμητρα Αντιπρόεδρος
Τσώτας Ιωάννης Β' Αντιπρόεδρος
Σερέτης Κων/νος Γ. Γραμματέας
Κουβαράς Ευθύμιος Β' Γεν. Γραμματέας
Πάνου Ελευθερία Έφορος Εκδόσεων
Ζωγανός Σωτήριος Οργανωτικός Γραμματέας
Σκουφής Νικόλαος Ταμίας
Μάντης Κων/νος Β'. Ταμίας
Πολυχρονοπούλου Φωτεινή Εκπρόσωπος Δημ. Σχέσεων
Κοντογιάννης Βασίλειος Υπεύθυνος Γραφείου

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Χαραλαμπίδης Χαραλ. Πρόεδρος
Κούκουνας Δημ. Αντιπρόεδρος
Ζωνάρας Νικ. Γραμματέας
Σπηλιώτης Δημ. Β' Γραμματέας
Τριψιανός Νικ. Σύμβουλος

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΑΛΙΕΣ

- Μάνα, δεν είχα ιγώ πατέρα; ρώτησε ένα ορφανό τη μάνα του.

- Πώς δεν είχες, πιδάκι μ'... Δίχου πατέρα γίν' κας; Είχες κι παραισίς!

- Κι που είναι, μάνα, ου πατέρας ζιμ;...

- Πνί 'κι, μανούλα μ', στου πουτάμ'...

- Γιατί, μάνα, δεν είχαι του πουτάμ' γιουφύρ';

- Είχα, κουτούλα μ', αλλά ήτα-νι αλάργα κι για να μην αργήσει, είμ' να πράρσει μέσα. Εκεί απ' πέρνα 'ι, τουν πήρι η κατιβασιά κι πάει...

- Καλά κι πόσο αλάργα ήταν του γιουφύρ'; Δε θα 'ρχαταν αφροντότι ως τα τώρα;

- Θα 'ρχαταν, ρήγα μ', θα 'ρχαταν.

- Ε, τότε καλά έκαμ' κι πνί 'κι!...

Τα γεροντάκια κάθονταν παρωφιά.

Από καιρό σε καιρό βογκούσε η γριά.

- Οχι!.. οχι! μωρέ έρμου...

- Τί έπαθες, μωρή γριγιά; - Μι πουνάει του κιφαλάκι μ'...

Υστερα από λίγο:

- Οχι!...οχι!...κακουπόπαθα η μαυρ'...

- Τί έπαθες πίσω, ρε γριγιά;

- Μι πουνάει η μισούλα μ'...

Σε λίγο

- Οχι!...οχι! κίρακι μ'...

- Κι αυτίνα σι πουνάνι, βρε γριγιά;

- Κι αυτίνα τα μπουρσιώτ' κα. Δεν πέρασε λίγη ώρα

- Οχι!...οχι!...κι τι να κάμου...

- Τί σι πουνάει πάλε, ρε γριγιά;

- Μι σφάζει η καρδούλα μ'...(το στομάχι).

- Πονάει κι αυτίνα;

- Οχι! το ένα, πω,πω! το άλλο, του την 'έδωσε' του γέροντα.

- Ωρέ, γριγιά, ου...κ...ς σι πουνάει;

- Αυτός δε μι πουνάει γέροντα!

- Ε, τότε δε μπόρ' σι να ίσαν ούλη κ...ς!

π.μ.

ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΝ.ΣΥ.

(ΠΙΤΑ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΑ, ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΙ ΟΜΙΛΟΙ, ΒΡΑΒΕΥΣΕΙΣ)

Η Παναϊτωλοακαρνανική Συνομοσπονδία (ΠΑΝ.ΣΥ.), με συνεργασία των Ομοσπονδιών Βάϊτου, Ξηρομέρου, Τριχωνίδας και Ναυπακτίας και των Ποιητιστικών Συλλόγων του Νομού Αιτωλοακαρνανίας, διοργάνωσε στις 30.1.2000 στο Κινηματοθέατρο «ΠΑΛΛΑΣ», την ετήσια Αιτωλοακαρνανική γιορτή.

Κατ' αρχήν χαιρετισμό απηύθυνε ο Πρόεδρος της ΠΑΝ.ΣΥ., ο κ. Αλέξανδρος Σάββας, ο οποίος έκοψε και την Πίτα του Αιτωλοακαρνανάνα.

Ακολούθησε το υπόλοιπο πρόγραμμα της γιορτής το οποίο περιελάμβανε παρουσίαση χορευτικών Ομίλων των Συλλόγων Νομού Αιτωλίας, όπως Εμπεσού, Φλωριάδας, Κεχρινιάς, Μενιδίου, Χαλκιδόπουλων, Αμπελακίων Βάϊτου, Αετού Ξηρομέρου και Ελευθέριανης Ναυπακτίας.

Τη χορευτική εκδήλωση συνόδευσε το συγκρότημα Κ. Δήμου και τραγούδησαν οι Β. Κολλοβός, Ν. Μήτσος, Β. Νικάκη και Π. Παππάς.

Στη γιορτή αυτή η ΠΑΝ.ΣΥ. βράβευσε, κατά

τα κεκανονισμένα, διακεκριμένους Αιτωλοακαρνανες, για διάφορους λόγους, οι οποίοι κατ' αλφαβητική σειρά ήταν:

1. Η Σπυριδούλα Αλεξανδροπούλου, Λυκειάρχης - Συγγραφέας, από το Μεσολόγγι.

2. Ο Μήτσος Κασόλιας, Συγγραφέας από την Ανάληψη (Δεβέρκιστα) Τριχωνίδας.

3. Ο Νίκος Παπανικολάου, γιατρός - γυναικολόγος, Καθηγητής Πανεπιστημίου και συγγραφέας, από τον Πλάτανο Ναυπακτίας.

4. Ο Κώστας Σαρδέλης, συγγραφέας - δημοσιογράφος, από τη Μύτικα Ξηρομέρου.

5. Ο Νίκος Ψημμένος, Καθηγητής της Φιλοσοφίας, στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, από τον Εμπεσό Βάϊτου.

Η ωραία αυτή γιορτή, της ΠΑΝ.ΣΥ., ήταν αφιερωμένη στα 10 χρόνια λειτουργίας και προσφοράς της.

Παραβρέθηκε πλήθος Αιτωλοακαρνανών, επώνυμων και ανώνυμων, μεταξύ των οποίων ο κύριος και η κυρία Αλεξανδρου Φλώρου.

N.M.